

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด

เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนด
หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครอง
ตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคล
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นางสาวกนกภรณ์ คำพิทุม	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลทุ่งเขาหลวง กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน

รายละเอียดแบบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวน
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่าน
การประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับ
การประเมินบุคคลใหม่ อันนี้ หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๕

(นายช่วงศักดิ์ พลเตชะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ปฏิบัติราชการแทนให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

บัญชีรายละเอียดแบบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาวกานิกาญจน์ คำพิทุม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลทุ่งเขาหลวง กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	๒๐๘๒๓๗	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลทุ่งเขาหลวง กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน (ด้านการพยาบาล)	๒๐๘๒๓๗	เดือนระดับ ๑๐๐%

ข้อผลงานส่งประเมิน “แนวทางการประเมินและการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง
: กรณีศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔”
ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน “การเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้ดูแลในการพื้นฟูสภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง”
รายละเอียดเค้าโครงผลงาน “แบบท้ายประกาศ”

(นายนรากร สุหัสประจำการ)
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง แนวทางการประเมินและการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง : กรณีศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๑๖ กันยายน – ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ความรู้ทางวิชาการ

จากรายงานสาเหตุการตายของประชากรโลก โรคหลอดเลือดสมอง (Cerebrovascular disease) หรือ Stroke เป็นโรคอันตรายที่เป็นสาเหตุการตายมากในอันดับต้นๆ ของโลก ประมาณ ๘๐ ของผู้เสียชีวิต ทั้งหมด พบรูปในประเทศไทยก็คือ ฐานะทางเศรษฐกิจระดับต่ำถึงปานกลาง เป็นโรคที่พบบ่อยในวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ โรคหลอดเลือดสมองมีอัตราป่วยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และมีความสัมพันธ์กับการก้าวเข้าสู่การเป็น ประเทศสังคมผู้สูงอายุหรือการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ สำหรับประเทศไทยโรคหลอดเลือดสมองจะเป็นสาเหตุการตายลำดับที่ ๒ รองจากโรคมะเร็ง และจากรายงานการเฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ พบร่วมผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองจำนวน ๓๓,๖๔๕ ราย อัตราการตาย ๔๕.๗๓ ต่อแสนประชากร ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๓๓,๓๒ ราย อัตราการตาย ๔๗.๔๑ ต่อแสนประชากร ผู้ป่วยมักมีอาการทันทีทันใดเป็นเหตุให้ผู้ป่วยส่วนหนึ่งเสียชีวิต ส่วนผู้ป่วยที่รอดชีวิตส่วนใหญ่ต้องใช้เวลานานในการฟื้นตัว นอกจากนี้มากกว่าครึ่งของผู้ป่วยดังกล่าว มีความพิการหลงเหลืออยู่ในระดับต่างๆ อย่างไรก็ตามโรคนี้สามารถป้องกันได้ และถ้ารับรักษาตั้งแต่เริ่มมีอาการ ก็อาจช่วยให้รอดชีวิต และมีความพิการน้อยลงหรือกลับไปทำงานตามปกติได้ การป้องกันโรคหลอดเลือดสมอง สามารถทำได้โดยการประเมินความเสี่ยง และการป้องกันในกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง ความรู้และความสามารถประเมินอาการแสดงหรืออาการเตือนของภาวะฉุกเฉินทางหลอดเลือดสมองได้ เพราะจะทำให้ได้รับการรักษาได้ทันเวลา สามารถป้องกันความพิการหรือการเสียชีวิตได้ รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม เพื่อป้องกันโรคหลอดเลือดสมอง

โรคหลอดเลือดสมอง (stroke) เกิดจากสมองขาดเลือดไปเลี้ยงเนื้องจากหลอดเลือดตีบ หลอดเลือดอุดตัน หรือหลอดเลือดแตก ส่งผลให้เนื้อเยื่อในสมองถูกทำลาย ส่งผลให้เกิดอาการต่างๆ ขึ้น ความผิดปกติของโรคหลอดเลือดสมองแบ่งออกได้เป็นชนิดต่างๆ ดังนี้คือ

๑. โรคหลอดเลือดสมองชนิดสมองขาดเลือด (Ischemic Stroke) เป็นชนิดของหลอดเลือดสมองที่พับได้กว่า ๘๐% ของโรคหลอดเลือดสมองทั้งหมด เกิดจากอุดตันของหลอดเลือดจนทำให้เลือดไปเลี้ยงสมองไปเพียงพอ ส่วนใหญ่แล้วมักเกิดร่วมกับภาวะหลอดเลือดแดงแข็ง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการไขมันที่เกาะตามผนังหลอดเลือดจนทำให้เกิดเส้นเลือดตีบแข็ง โรคหลอดเลือดสมองชนิดนี้ยังแบ่งออกได้อีก ๒ ชนิดย่อย ได้แก่ โรคหลอดเลือดขาดเลือดจากภาวะหลอดเลือดสมองตีบ (Thrombotic Stroke) เป็นผลมาจากการหลอดเลือดแดงแข็ง (Atherosclerosis) เกิดจากภาวะไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง เบาหวาน ทำให้เลือดไม่สามารถไหลเวียนไปยังสมองได้ และโรคหลอดเลือดขาดเลือดจากการอุดตัน (Embolic Stroke) เกิดจากการอุดตันของหลอดเลือดจนทำให้เลือดไม่สามารถไหลเวียนไปที่สมองได้อย่างเพียงพอ

๒. โรคหลอดเลือดสมองชนิดเลือดออกในสมอง (Hemorrhagic Stroke) เกิดจากภาวะหลอดเลือดสมองแตก หรือฉีกขาด ทำให้เลือดรั่วไหลเข้าไปในเนื้อเยื่อสมอง พบรูปได้ด้วยว่าชนิดแรก คือประมาณ ๒๐% สามารถแบ่งได้อีก ๒ ชนิดย่อย ได้แก่ โรคหลอดเลือดสมองโป่งพอง (Aneurysm) เกิดจากความอ่อนแองของหลอดเลือด และโรคหลอดเลือดสมองผิดปกติ (Arteriovenous Malformation) ที่เกิดจากความผิดปกติของหลอดเลือด สมองตั้งแต่กำเนิด

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน(ต่อ)

ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง

ปัจจัยเสี่ยงมีหลายสาเหตุ โดยอาจแบ่งออกเป็น ปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้คือ

๑. ปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

- อายุ : ในผู้ที่มีอายุมากกว่า ๖๕ ปีเนื่องจากอายุมากขึ้นหลอดเลือดจะมีการแข็งตัวมากขึ้น และมีไขมันเกาะหนาตัวทำให้เลือดไหลผ่านได้ลำบากมากขึ้น

- เพศ : เพศชาย มีความเสี่ยงมากกว่าเพศหญิง

- ประวัติครอบครัวเป็นโรคหลอดเลือดสมองหรือโรคหลอดเลือดหัวใจ โดยเฉพาะในขณะที่มีอายุยังน้อย(15)

- ๒. ปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงได้ ส่วนใหญ่เป็นปัจจัยที่เกิดจากรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยมากสามารถปรับเปลี่ยนได้ไม่ว่าจะด้วยการปรับเปลี่ยนทางพฤติกรรม หรือการใช้ยา ได้แก่

- ความดันโลหิตสูง

- เบาหวาน

- ไขมันในเลือดสูง

- การสูบบุหรี่

- โรคหัวใจ ทั้งโรคหัวใจเต้นผิดจังหวะ หรือโรคลิ้นหัวใจต่างๆ

อาการของโรคหลอดเลือดสมอง สามารถพบอาการได้หลายรูปแบบ ขึ้นกับตำแหน่งของสมองที่เกิดการขาดเลือด หรือถูกทำลาย โดยอาการ ที่สามารถพบได้บ่อย ได้แก่

- อาการอ่อนแรง หรือมีอาการอัมพาตยกที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย โดยมากมักเกิดกับร่างกายข้างเดียว หนึ่งเช่น ครึ่งซีกด้านซ้ายเป็นต้น

- อาการชา หรือสูญเสียความรู้สึกของร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่นเดียวกันกับอาการอ่อนแรงที่มักเกิดกับ ร่างกายครึ่งซีกใดครึ่งซีกหนึ่ง

- มีปัญหาเกี่ยวกับการพูด เช่น พูดไม่ได้พูดติด เสียงไม่ชัด หรือไม่เข้าใจคำพูด

- มีปัญหาเกี่ยวกับการทรงตัว เช่นเดินเซ หรือมีอาการวียนศีรษะเฉียบพลัน

- การสูญเสียการมองเห็นบางส่วน หรือเห็นภาพซ้อน อาการเหล่านี้มักเกิดขึ้นอย่างเฉียบพลัน ในบางกรณีอาจเกิดเป็นอาการเตือนเกิดขึ้นชั่วขณะหนึ่งแล้ว หายไปเอง หรือเกิดขึ้นได้หลายครั้งก่อนมีอาการสมองขาดเลือดแบบถาวร เรียกว่าภาวะมีสมองขาดเลือดชั่วคราว (transient ischemic attack) ซึ่งพบได้ประมาณ 15%

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

ผู้จัดทำได้เลือกผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลทุ่งเข้าหลวง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้
ข้อมูลทั่วไปของกรณีศึกษา

หญิงไทยอายุ 56 ปี สถานภาพสมรสคู่ เชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นักศึกษาแพทย์ อาชีพชาวนา มีบุตร 1 คน ที่อยู่ 6 หมู่ 6 ต.เหล่า อ.ทุ่งเข้าหลวง จ.ร้อยเอ็ด 30 นาทีก่อนมาโรงพยาบาล มีอาการลืมแข็งพูดไม่ชัด มีน้ำลายไหลออกจากมุมปาก ชาปลายมือปลายทั้ง 2 ข้าง on set 05.40 น.

๑ วันก่อนมาโรงพยาบาล ให้ประวัติคุณแม่เปียร์ 1 ลังร่วมกับเพื่อนบ้าน

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน(ต่อ)

แรกรับที่ห้องฉุกเฉินผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ตามตอบรู้เรื่อง ดูอ่อนเพลีย สัญญาณชีพอุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๐ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๑๙๔ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๐ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๖๘/๙๘ มิลลิเมตรปรอท ความอิ่มตัวของออกซิเจนป้ำยานี้ ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ตรวจร่างกาย ไม่มีปากเบี้ยง ไม่มีแขน-ขาอ่อนแรง motor power gr V ทั้ง ๒ข้าง แพทย์พิจารณาปรับไว้รักษาในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๕๕ น. เพื่อสังเกตอาการ

แรกรับในหอผู้ป่วยใน ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ลีมตาได้เอง ตามตอบรู้เรื่อง ทำทางอ่อนเพลีย เวลา ๑๐.๑๐ น. มีอาการปากเบี้ยง ลิ้นแข็ง พุดไม่ชัด อ่อนแรงที่แขน-ขาข้างซ้าย ตรวจร่างกาย motor power ข้างขวา ๔r V , motor power ข้างซ้าย ๔r IV สัญญาณชีพอุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๕ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๑๗๒ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๐ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๖๓/๙๘ มิลลิเมตรปรอท ความอิ่มตัวของออกซิเจนป้ำยานี้ ๙๘ เปอร์เซ็นต์ ประเมิน NIHSS = ๗ แพทย์ให้การรักษาโดยให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น ๐.๙%NSS ทางหลอดเลือดดำในอัตราไฟล ๘๐ ซีซีต่อชั่วโมง ตรวจคลื่นหัวใจ Normal Sinus Rhythm อัตรา ๘๔ ครั้ง/นาที เจาะน้ำตาลป้ำยานี้ ๑๓๓ ส่งเลือดตรวจทางห้องปฏิบัติการ ปรึกษาแพทย์เฉพาะทางโรคหลอดเลือดสมอง โรงพยาบาลร้อยเอ็ด พิจารณาส่งต่อผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเข้าสู่ช่องทางด่วนระบบโรคหลอดเลือดสมอง

ขณะทำการดูแลผู้ป่วยรายนี้พบว่าผู้ป่วยมีปัญหาคือ

ปัญหาที่ ๑ เสียงต่อการเกิดภาวะหลอดเลือดในสมองตีบเฉียบพลัน

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๔ รับ refer กลับจากโรงพยาบาลร้อยเอ็ด

โรงพยาบาลร้อยเอ็ด ทำ CT brain :Rt MCA infarction S/P rt-PA Tx.Ischemic stroke

Plan Observe neuro sign + Start Warfarin ๒๓/๙/๖๔+ ภายภาพบำบัด มีF/U ทำ Echo ที่โรงพยาบาลร้อยเอ็ด

แรกรับที่ห้องฉุกเฉินผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ตามตอบรู้เรื่อง ดูสลดชื่น สัญญาณชีพอุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๘ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๘๐ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๐ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๔๐/๗๐ มิลลิเมตรปรอท ความอิ่มตัวของออกซิเจนป้ำยานี้ ๙๘ เปอร์เซ็นต์ แพทย์พิจารณาปรับไว้รักษาในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๔.๒๗ น.

แรกรับในหอผู้ป่วยใน ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ลีมตาได้เอง ตามตอบรู้เรื่อง ทำทางสัดชื่นแพทย์ให้การรักษาโดยให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็น ๐.๙%NSS ทางหลอดเลือดดำในอัตราไฟล ๘๐ ซีซีต่อชั่วโมง

ปรึกษานักกายภาพบำบัดเพื่อทำกายภาพบำบัด สังเกตอาการทางระบบประสาท ถ้ามีความรู้สึกตัวลดลง มีความอ่อนแรงของแขนและขาเพิ่มมากขึ้นให้รายงานแพทย์

ยาที่ผู้ป่วยได้รับ ยาละลายลิมเลือดASA ๓๐๐ มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ๑ เม็ด หลังอาหารเข้า ยา Carvedilol ๖.๒๕มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ๑ เม็ด หลังอาหารเช้า-เย็น ยาลดไขมันในเลือด Simvastatin ๒๐ มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ๑ เม็ด ก่อนนอนยาละลายลิมเลือด Warfarin ๓ มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ครึ่งเม็ด ก่อนนอน (ให้เริ่มยาในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๔)

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน(ต่อ)

จากการณีศึกษาพบว่าหลังได้รับการรักษาพื้นฟูร่างกายและติดตามดูแลผู้ป่วยอาการโดยรวมดีขึ้น โดยการมุ่งเน้นความรู้ในการดูแลตนเองของผู้ป่วยและญาติผู้ดูแล ส่งผลให้ผู้ป่วยมีความสามารถในการปฏิบัติตัวตามศักยภาพของผู้ป่วยลดการเกิดภาวะแทรกซ้อน และปฏิบัติตนเองได้อย่างถูกต้อง ญาติผู้ดูแลมีการปรับตัวในบทบาทที่ดี และดูแลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง แพทย์จำนวน ๔ คน รักษาในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๗.๐๐ น.

รวมระยะเวลาอนรักษารักษาในโรงพยาบาล ๓ วัน

ขณะให้การดูแลผู้ป่วยรายนี้พบว่าผู้ป่วยมีปัญหาคือ

ปัญหาที่ ๑ เสียงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนความดันในกะโหลกศีรษะสูงเนื่องจากหลอดเลือดสมองตีบและความดันโลหิตสูง

ปัญหาที่ ๒ การช่วยเหลือตนเองงบพร่องเนื่องจากแขนขาอ่อนแรงและเสียความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน

ปัญหาที่ ๓ ผู้ป่วยและญาติมีความวิตกกังวลต่อการเจ็บป่วยเนื่องจากได้รับข้อมูลอาการเจ็บป่วยไม่เพียงพอและขาดความรู้เรื่องโรคที่เป็นอยู่

วิธีการดำเนินงาน/วิธีการศึกษา/ขอบเขตงาน

๑. เลือกรณีศึกษาจากผู้ป่วยที่มารับบริการที่ห้องอุบัติเหตุ ฉุกเฉิน มา ๑ ราย

๒. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาการและอาการแสดง ประวัติเจ็บป่วยปัจจุบัน ประวัติการเจ็บป่วยในอดีตประวัติการแพ้ยาและสารเคมี แบบแผนการดำเนินชีวิตพร้อมทั้งประเมินสภาพผู้ป่วย

๓. ศึกษาแผนการรักษาของแพทย์ ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

๔. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารทางวิชาการ งานวิจัย พร้อมกับปรึกษาขอคำแนะนำจากแพทย์ผู้รักษาและพยาบาลผู้มีความเชี่ยวชาญ

๕. นำข้อมูลที่รวบรวมได้มามีเคราะห์และวางแผนให้การพยาบาล

๖. ให้การพยาบาลตามกระบวนการโดยเน้นการพยาบาลแบบองค์รวม

๗. ปฏิบัติการพยาบาลและประเมินผลการพยาบาลตามแผนการพยาบาลที่วางไว้

๘. สรุปผลการปฏิบัติการพยาบาลและให้คำแนะนำกับผู้ป่วย

๙. รวบรวมจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

๔. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๑. ไม่มีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้นกับผู้ป่วย

๒. ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจในการเกิดโรค และปฏิบัติตนเพื่อบังการการเกิดโรคซ้ำได้

๓. ญาติมีความพึงพอใจในตั้งแต่มารับการรักษา เข้าพักรักษา ตลอดจนวางแผนการจำหน่าย

๔. ญาติสามารถปฏิบัติตัวในการดูแลผู้ป่วยในชีวิตประจำวันได้

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน(ต่อ)

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. สามารถแก้ไขปัญหาทางการพยาบาลให้แก่ผู้ป่วยกรณีศึกษาโรคหลอดเลือดสมอง
๒. ทราบถึงผลลัพธ์ทางการพยาบาลผู้ป่วยกรณีศึกษาโรคหลอดเลือดสมอง
๓. เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้ที่สนใจจะศึกษาในประเด็นอื่นๆต่อไป
๔. เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทางการพยาบาลขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
๕. เพื่อเพิ่มคุณภาพในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยกรณีศึกษาโรคหลอดเลือดสมอง
๖. เป็นแนวทางในการนำมาใช้พัฒนาการพยาบาลและการบริการที่ดียิ่งขึ้น

๗. ความยุ่งยากและข้อข้อในการดำเนินการ

๑. การประเมิน ดูแล และรักษาผู้ป่วยที่มีอาการของโรคหลอดเลือดสมอง ตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือด ซึ่งที่มีพยาบาลยังไม่เข้าใจไม่ตรงกันอาจทำให้การดูแลผู้ป่วยยังไม่มีประสิทธิภาพสูงสุด และความมีการบริการแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญ

๒. ผู้ป่วยรายนี้มีภาวะของโรคหลอดเลือดสมองชนิดสมองขาดเลือด (Ischemic stroke) อาจเกิดภาวะแทรกซ้อนความดันในหลอดศีรษะสูงเนื่องจากหลอดเลือดสมองตีบและความดันโลหิตสูงซึ่งจะส่งผลให้เนื้อเยื่อในสมองถูกทำลาย อาจเกิดภาวะพิการและเสียชีวิตได้ดังนั้นการเฝ้าระวังและติดตามเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงเป็นบทบาทที่สำคัญของพยาบาลที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด

๓. ระหว่างที่ผู้ป่วยอยู่ในภาวะของโรคหลอดเลือดสมองชนิดสมองขาดเลือด ญาติจะเกิดความวิตกกังวลอย่างมากเนื่องจากผู้ป่วยอยู่ในภาวะที่คุกคามต่อชีวิต ดังนั้นพยาบาลควรให้การประคับประคองด้านจิตใจแก่ญาติด้วย

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. การประเมินอาการและการแสดงโรคหลอดเลือดสมอง ให้พยาบาลและแพทย์ประเมินอาการตามแนวทางการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง เพื่อให้มีประสิทธิภาพและได้รับการรักษาอย่างเหมาะสมและทันท่วงที

๒. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดสมองของผู้ป่วยและญาติ เนื่องจากเป็นภาวะที่คุกคามชีวิตซึ่งทำให้ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมาก

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. การดูแลรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองให้มีประสิทธิภาพต้องมีการให้ความรู้แก่ทีมบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน

๒. การเฝ้าระวังและติดตามพลศาสตร์การไหลเวียนเลือด (Hemodynamic) และการไหลเวียนไปสู่เนื้อเยื่อต่างๆ (Oxygen delivery) เพื่อป้องกันเนื้อเยื่ออวัยวะต่างๆพร่องออกซิเจนต้องอาศัยความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์

๓. ให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับโรคหลอดเลือดสมอง เพื่อลดความวิตกกังวลของผู้ป่วยและญาติ เพื่อความสบายนิ่งและเพื่อให้ผู้ป่วยและญาติให้ความร่วมมือในการรักษาและการพยาบาล

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน

-ไม่มี

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

๑) นางสาวกนกกาญจน์ คำพิทุม สัดส่วนของผลงาน ๑๐๐%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) *พิก*

(นางสาวกนกกาญจน์ คำพิทุม)

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ
วันที่ ๑ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวกนกกาญจน์ คำพิทุม	<i>พิก</i>

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ..... *พิก* ผู้ประเมิน

(นางสาวรัตดาภรณ์ บุญกิจ)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลทุ่งเขาหลวง

(พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ)

วันที่ ๑ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ) *พิก* ผู้ประเมิน

(นายชาญชัย วันทอง)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทุ่งเขาหลวง

วันที่ ๑ / สิงหาคม / ๒๕๖๗

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบาย

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ)

๑. เรื่อง การเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้ดูแลในการพื้นฟูสภาพผู้ป่วย โรคหลอดเลือดสมอง

๒. หลักการและเหตุผล

โรคหลอดเลือดสมอง (Stroke) เป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติของการไหลเวียนเลือดไปที่สมอง โดยอาจมีการอุดตัน ตีบหรือแตก อาการมักเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและอยู่นานเกิน ๒๔ ชั่วโมง ในปัจจุบัน ถือว่าเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของโลก จากรายงานขององค์การอัมพาตโลก (World Stroke Organization, ๒๐๒๑) พบว่า โรคหลอดเลือดสมองเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับ ๒ ของโลก พบรู้ปั่นป่วยจำนวน ๘๐ ล้านคน ผู้เสียชีวิตประมาณ ๕๕.๕ ล้านคน และยังพบผู้ป่วยใหม่ถึง ๑๓.๗ ล้านคนต่อปี โดย ๑ ใน ๕ เป็น ผู้ป่วยที่มีอายุ ๖๕ ปีขึ้นไป และร้อยละ ๖๐ เสียชีวิตก่อนวัยอันควร นอกจากนี้ ยังได้ประมาณการความเสี่ยงของการเกิดโรคหลอดเลือดสมอง ในประชากรโลกปี ๒๕๖๒ พบรู้ปั่น ทุกๆ ๕ คนจะป่วยด้วยโรคหลอดเลือดสมอง ๑ คน โดยร้อยละ ๘๐ ของประชากรโลกที่มีความเสี่ยงสามารถป้องกันได้(กรมควบคุมโรค, ๒๕๖๒) ในประเทศไทยรัฐอเมริกาพบว่า ในแต่ละปีมีประชากรป่วยด้วยโรคหลอดเลือดสมองหรือเกิดภาวะกลับเป็นข้าด้วยโรคนี้ถึง ๗๕,๐๐๐ ราย และเป็นสาเหตุของ การเสียชีวิต อันดับ ๓ รองจากโรคหัวใจและโรคมะเร็ง (American Heart Association, ๒๐๒๑)

จากสถิติผู้ป่วย Stroke รายใหม่ในโรงพยาบาลทุ่งเขานหลวง มีผู้ป่วยจำนวน ๓๙ ราย ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๓ มีผู้ป่วยจำนวน ๑๒ ราย, ๑๑ ราย และ ๑๕ ราย ตามลำดับ โดยผู้ป่วย Stroke ที่มารับบริการแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วย Stroke fast track และ Stroke non fast track ผู้ป่วย Stroke fast track มีจำนวน ๕ ราย, ๓ ราย และ ๗ ราย ตามลำดับ ผู้ป่วย Stroke non fast track มีจำนวน ๗ ราย, ๕ ราย และ ๕ ราย ตามลำดับ ในปี ๒๕๖๓ มีผู้ป่วยเสียชีวิตด้วยโรคหลอดเลือดสมองจำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๖,๖๖% ซึ่งเป็นผู้ป่วยกลุ่ม Stroke non fast track ทั้งหมด จากข้อมูลจะเห็นได้ว่าอัตราการป่วยด้วยโรคหลอดเลือดสมอง ซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองจะต้องมี ระบบการเข้าถึงบริการ การประเมิน การดูแลรักษา การส่งต่อที่รวดเร็ว การดูแลต่อเนื่องที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดอัตรา การเสียชีวิตและเกิดความพิการตามมาให้น้อยที่สุด

โรคหลอดเลือดสมองนับว่าเป็นสาเหตุการตาย อันดับต้น ๆ และเป็นสาเหตุของความพิการ ดังนั้น จำเป็นต้องมีการพื้นฟูสภาพหลังการรักษาซึ่งในระยะที่พื้นฟูสภาพผู้ป่วยแต่ละราย จะมีความรุนแรงที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับชนิด ตำแหน่งและขอบเขตของพยาธิสภาพ ผู้ป่วย โรคหลอดเลือดสมองซึ่งจำเป็นต้องมีผู้ดูแลตลอดเวลา เมื่ออยู่บ้าน เพื่อให้สามารถพื้นตัวได้ อย่างรวดเร็ว การเสริมสร้างพลังอำนาจของผู้ดูแลเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ ผู้ดูแลเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ทักษะและพฤติกรรมในการดูแล รวมถึงสร้างกำลังใจให้ผู้ดูแลอีกด้วย ดังนั้นบทความทางวิชาการนี้จึงได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความหมาย บทบาทผู้ดูแล นิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจ รวมถึงบทบาทพยาบาลในการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลเพื่อ การพื้นฟูสภาพในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ผู้ดูแล สามารถค้นพบปัญหาในการดูแลเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นระหว่างให้ เทียนถึงแนวทางการแก้ไข ปัญหา สามารถเลือกวิธีปฏิบัติที่ดีและเหมาะสมสำหรับผู้ดูแลและผู้ป่วย รวมไปถึงการ เสริม แรงบันดาลใจกับผู้ดูแลซึ่งจะสามารถทำให้ผู้ดูแลสามารถดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้อย่างประสิทธิภาพอัน จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองใน ระยะพื้นฟูสภาพ เพื่อส่งเสริมการพื้นคืนกลับสู่สภาพปกติ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งภายในจากการรักษาผู้ป่วยให้พ้นจากภาวะวิกฤต แล้วผู้ป่วยจะได้รับการฟื้นฟูจากนักกายภาพบำบัด โดย ทำการนัดหมายให้ผู้ป่วยมารับบริการ ทางกายภาพบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพ และส่งเสริมการฟื้นตัวในด้านร่างกายและจิตใจโดยการเยี่ยมบ้านของทีมสาขาวิชาชีพ มีการวางแผนร่วมกันระหว่างทีมสุขภาพ ผู้ดูแลและครอบครัวเพื่อให้มีความพร้อมในการฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องที่บ้าน ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองส่วนใหญ่หลังจากทำการ รักษาแล้วมักมีความพิการหลังเหลืออยู่ เกิดความบกพร่องด้านต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหวและ การทรงตัว ประสาทการรับรู้และการเรียนรู้ พฤติกรรม อารมณ์ และปัญหาด้านครอบครัวและ สังคม ความพิการที่เกิดขึ้นจะทำให้ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองหรือการปฏิบัติภาระต่างๆ ประจำวันลดลง โดยเฉพาะในผู้ป่วยที่มีบทบาทเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อความสามารถในการ ทำสิ่งต่างๆลดลง ทำให้ผู้ป่วยรู้สึกว่าตนเองไร้ค่า ไม่พึงพอใจในตนเอง ต้องพึ่งพาผู้อื่นตลอดเวลา และเป็นภาระของคนครอบครัว ความรู้สึกเหล่านี้จะส่งผลให้ผู้ป่วยเกิดความเครียด จนอาจรวม ไปถึงเกิดการขัดแย้งกันระหว่างผู้ดูแลและผู้ป่วย

ผู้ดูแลถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองอย่างต่อเนื่องเมื่ออยู่ในระยะฟื้นฟูการฟื้นฟูสมรรถภาพและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน จะช่วยให้ผู้ป่วยไม่เกิดความพิการ ลดอัตราการสูญเสียชีวิต ลดผลกระทบต่อผู้ดูแลและ ครอบครัว และพบว่าการดูแลผู้ป่วยเป็นระยะเวลานานจะทำให้ผู้ดูแลมีสุขภาพทั้งทางกายและ ทางจิตใจที่แข็งแรง เกิดความเห็นด้วยกันเมื่อยล้าทำให้สุขภาพทรุดโทรม ปัญหาที่สำคัญในการ ดูแลผู้ป่วยคือ ผู้ดูแลขาดการรับรู้ความสามารถของตนเองในการดูแลผู้ป่วย ขาดความสามารถ ด้านทักษะในการดูแล ผู้ป่วยอย่างเหมาะสม ขาดการควบคุมอารมณ์เมื่อเจอสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดและทักษะการแก้ไขปัญหา รวมถึง การขาดแรงสนับสนุนทางสังคมที่จะช่วยในการปรับตัว

ดังนั้นการนำแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่ ผู้ดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองจะช่วยให้ผู้ดูแลได้ใช้ศักยภาพที่มีอยู่อย่างเต็มที่ มีความรู้ ความสามารถในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตัดสินใจใน การดูแลได้ดีขึ้น มีความอดทนในการเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถแก้ไข ปัญหาด้วยตนเองได้ พยายามมีส่วนช่วยในการกระบวนการให้ความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยโรค หลอดเลือดสมองแก่ผู้ดูแล ช่วยในการค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการดูแล แนะนำ แนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการตั้นให้ผู้ดูแลได้คิดวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง รวมถึงการ เสริมสร้างกำลังใจและพลังบวกให้แก่ผู้ดูแล จากการกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจทั้งหมด จะทำให้ผู้ดูแลสามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรีและสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข ซึ่งการเสริมสร้างพลังอำนาจผู้ดูแลใน การดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในระยะฟื้นฟูสภาพเป็นกิจกรรมการดูแลที่สำคัญในการลดผลกระทบที่เกิดขึ้น

แนวคิด

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy's Adaptation Theory)

๒. ทฤษฎีการดูแลตนของโอลเม (Orem's Self-Care theory)

๓. แนวคิดแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจ และกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy's Adaptation Theory)

ซีสเตรอร์ คอลลิสตา รอย (Sister Callista Roy) เริ่มสร้างทฤษฎีการปรับตัว ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ รอยมีความเชื่อว่า เมื่อบุคคลเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในชีวิต จะมีการปรับตัวกับสิ่งแวดล้อม โดยจะปรับตัวได้ดี หรือมีปัญหาการปรับตัว ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของสิ่งที่มากระทบและระดับ ความสามารถในการปรับตัวของบุคคล รอย ใช้แนวคิดจากทฤษฎีระบบมาอธิบายระบบการปรับตัว ของบุคคลว่าบุคคลเป็นเหมือนระบบการบริหารรับตัวที่มีความเป็นองค์รวม (Holistic adaptive system) เป็นระบบเปิดมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งกระตุ้น ให้มีการปรับตัว โดยมโนทัศน์หลักของทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy, ๑๙๘๕) มีดังนี้ บุคคล (Person) เป็นสิ่งมีชีวิตที่ประกอบด้วย ร่างกาย จิต สังคม (Biopsychosocial) ที่ มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตลอดเวลา เมื่อมีสิ่งเร้ามากจะกระตุ้นระบบการปรับตัวของบุคคล บุคคลจะมี พฤติกรรมการตอบสนอง และเกิดกระบวนการควบคุมให้มีการปรับตัวทั้ง ๕ ด้าน (Roy, ๑๙๘๕) ดังนี้

๑) การปรับตัวด้านร่างกาย (Physiological mode) เป็นการปรับตัวเพื่อรักษาความมั่นคงด้านร่างกาย พฤติกรรมการปรับตัวด้านนี้จะสนใจตอบต่อความต้องการพื้นฐานของบุคคล ๕ ด้าน คือ ความต้องการออกซิเจน อาหาร การขับถ่าย กิจกรรมและการพักผ่อน รวมถึงการทำงานของระบบต่างๆ ภายในร่างกาย

๒) การปรับตัวด้านอัตโนมัติ (Self-concept mode) เป็นการปรับตัวเพื่อนำไปสู่ ความมั่นคงทางจิตใจ อัตโนมัตินี้เป็นความเชื่อและความรู้สึกที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับตนเองในช่วงเวลาหนึ่งเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตา ภาระสุขภาพ การทำหน้าที่ รวมไปถึงความเชื่อ ค่านิยม และทุกอย่างที่ตนเอียงดีถือ

๓) การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (Role function mode) บุคคลมีตำแหน่งและบทบาทในสังคมของตนเอง บุคคลจะต้องปรับตัวหรือกระทำตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามที่สังคมคาดหวังได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคม บทบาทของบุคคลมี ๓ กลุ่ม ดังนี้

๓.๑) บทบาทปฐมภูมิ (Primary role) เป็นบทบาทตามอายุ เพศ และระดับ พัฒนาการ เช่น บทบาทการเป็นวัยรุ่น และบทบาทการเป็นผู้สูงอายุ เป็นต้น

๓.๒) บทบาททุติยภูมิ (Secondary role) เป็นบทบาทที่เกี่ยวกับงานตามระดับพัฒนาการ เช่น บทบาทการเป็นบิดามารดา บทบาทการเป็นสามีภรรยา และบทบาทตามอาชีพ เช่น บทบาทการเป็นพยาบาล บทบาทการเป็นครู และบทบาทการเป็นนักศึกษา เป็นต้น

๓.๓) บทบาทตertiary (Tertiary role) เป็นบทบาทชั่วคราวที่บุคคลนั้นได้รับ เช่น บทบาทสมาชิกสมาคม และบทบาทผู้ป่วย เป็นต้น

๔) การปรับตัวด้านการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Interdependent mode) บุคคลมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับและพึ่งพาซึ่งกันและกัน โดยเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับความช่วยเหลือเกื้อกูล บุคคล ที่สามารถปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน (Interdependence) ได้อย่างเหมาะสมจะต้องมีความสมดุลระหว่างการพึ่งตนเอง (Independence) การพึ่งพาผู้อื่น (Dependence) และการให้ผู้อื่นได้พึ่งตนเอง ถ้าบุคคลสามารถปรับตัวได้ก็จะสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย

สิ่งแวดล้อม (Environment) เป็นสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวบุคคลทั้งภายในและภายนอก มีอิทธิพลต่อพัฒนาการและพฤติกรรมของบุคคล รอยเรียกสิ่งแวดล้อมนี้ว่าเป็น “สิ่งเร้า” (Stimuli) ซึ่ง กระตุ้นให้บุคคลมีการปรับตัว สิ่งเร้านี้อาจจะมาจากสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกตัวบุคคล หรือมาจากภายในตัวบุคคล และอาจจะเป็นสิ่งเร้าทางด้านภาษาภาพ สรีรภาพ จิตสังคม หรือหลายๆ อย่างรวมกัน แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท (Roy, ๑๙๘๕) ดังนี้

๑) สิ่งเร้าตรง (Focal stimuli) เป็นสิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่หรือเป็นสิ่งที่มีอิทธิพล และกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการปรับตัวมากที่สุด เช่น การผ่าตัดเต้านม การเจ็บป่วยที่เป็นอยู่ หรือความเจ็บปวด เป็นต้น

๒) สิ่งเร้าร่วม (Contextual stimuli) เป็นสิ่งเร้าอื่นๆ ที่ประกูลอยู่ในสถานการณ์ หรือ สิ่งแวดล้อมนั้นๆ และมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล เช่น คุณลักษณะทางพันธุกรรม เพศ อายุ ระยะต่างๆ ของพัฒนาการ สถานภาพสมรส บทบาทในสังคม การสูบบุหรี่ ความเครียดทางร่างกาย และอารมณ์แบบแผนการดำเนินชีวิต และการสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น

๓) สิ่งเร้าແง (Residual stimuli) เป็นปัจจัยที่อาจมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล เป็นสิ่งที่ແอบແงอยู่ภายในและนอกตัวบุคคล เช่น ค่านิยม ทัศนคติอุปนิสัย หรือประสบการณ์ในอดีต เป็นต้น

สุขภาพ (Health) เป็นภาวะของบุคคลที่มีความมั่นคงและสมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เป็นผลมาจากการความสามารถในการปรับตัวของบุคคล การมีสุขภาพดีจึงหมายถึงการ ที่บุคคลปรับตัวได้ดี ส่วนการเจ็บป่วยเกิดจากการปรับตัวไม่ดี การที่บุคคลจะปรับตัวได้ดีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย ๒ ประการ คือ ระดับความรุนแรงของสิ่งเร้า และระดับความสามารถในการปรับตัว รอยได้แบ่งระดับความสามารถในการปรับตัวออกเป็น ๓ ลักษณะ (Roy & Andrews, ๑๙๘๘) ดังนี้

๑) ระดับปกติ(Integrated level) เป็นภาวะที่โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกายทำงาน เป็นองค์รวม สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้อย่างเหมาะสม

๒) ระดับชดเชย (Compensatory level) เป็นภาวะที่กระบวนการชีวิตถูกกระบวนการทำให้ กลไกการควบคุมและการรับรู้ของระบบบุคคลถูกกระตุ้นให้ทำงานเพื่อจัดการกับสิ่งเร้า

๓) ระดับบกพร่อง (Compromised level) เป็นภาวะที่กระบวนการปรับตัวระดับปกติ และระดับชดเชยทำงานไม่เพียงพอที่จะจัดการกับสิ่งเร้าได้ก่อให้เกิดปัญหาการปรับตัวตามมา

การพยาบาล (Nursing) เป็นการดูแลช่วยเหลือบุคคล ครอบครัว และชุมชน โดยมี เป้าหมายเพื่อส่งเสริม การปรับตัวของบุคคล ซึ่งเป็นการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตของบุคคล

การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

การพยาบาลตามแนวคิดของรอย มุ่งส่งเสริมให้บุคคลปรับตัวได้เหมาะสมตาม สถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่มี การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Roy, ๑๙๘๘) สรุปได้ดังนี้

๑) การประเมินพฤติกรรมของผู้ป่วย (Assessment of patient behavior) เป็นการ รวบรวม ข้อมูลเพื่อการประเมินระดับความสามารถในการปรับตัวของผู้ป่วยทั้ง ๔ ด้าน

๒) การประเมินองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้ป่วย (Assessment of influencing factors) เป็นการประเมินเพื่อสืบค้นสาเหตุของพฤติกรรมที่เน้นปัญหาของผู้ป่วยโดย พิจารณาสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อ การปรับตัว

๓) การกำหนดข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล (Nursing diagnosis) เป็นขั้นตอนในการ วินิจฉัย ปัญหาของผู้ป่วยภายหลังได้ข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ถูกต้องครบถ้วนแล้ว จึงนำข้อมูลมากำหนด เป็นข้อวินิจฉัยการพยาบาล โดยจัดตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง

๔) การวางแผนการพยาบาล (Nursing plan) เป็นการกำหนดเป้าหมายในการพยาบาล (Goal setting) ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้ป่วยภายหลังดำเนินกิจกรรมการพยาบาลไปแล้ว ในทฤษฎีของรอย คือ การช่วยให้ผู้ป่วยสามารถปรับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไปสู่พฤติกรรมที่เหมาะสม เป้าหมายควรเป็นเป้าหมายที่เกิดขึ้นได้จริง ภายหลังที่ได้ปฏิบัติการพยาบาลเสร็จสิ้นลง

๕) การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing intervention) เป็นการกระทำการต่อผู้ป่วยโดยเน้นการจัดการ กับสิ่งเร้าหรือสิ่งที่เป็นสาเหตุ โดยพิจารณาตามความเหมาะสมและสถานการณ์ของผู้ป่วย

๖) การประเมินผล (Evaluation) เป็นขั้นตอนของการสรุปและวิเคราะห์ประสิทธิผล ของสิ่งที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว โดยสังเกตจากพฤติกรรมการปรับตัวของผู้ป่วย และนำข้อมูลที่ได้มา เปรียบเทียบกับข้อมูลก่อนทำการพยาบาลและสรุปผล

ทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเรม (Orem's Self-Care theory)

ทฤษฎีการดูแลตนเอง ริเริ่มโดย 朵萝西 อี โอเรม (Dorothea E. Orem: ๑๙๑๔-๒๐๐๗) หัวใจของทฤษฎีนี้เน้นเรื่องการดูแลตนเอง กล่าวคือ บุคคลต้องดำรงไว้และควบคุมความสามารถในการดูแลตนเองใน การดูแลตนเอง ซึ่งบางครั้งบุคคลอาจจะกระทำด้วยตนเองหรือเพื่อผู้อื่น การดูแลตนเองมีเป้าหมาย และเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ในการสร้างความสมบูรณ์ของโครงสร้างการทำงานหน้าที่ต่างๆ และการพัฒนาเพื่อการมีสุขภาพที่ดีโดยมโนทัศน์ หลักของทฤษฎีการดูแลตนเองของโอเรม (Orem, ๑๙๘๑) มี ดังนี้

บุคคล (Person) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการแสดงออกทางกายภาพ หน้าที่ในด้านต่างๆ เช่นด้วยกันทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และสังคม โอเรมเชื่อว่าบุคคลมี ความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การที่บุคคลตอบสนองความต้องการดูแลตนเองไม่ใช่ การตอบสนองด้วยสัญชาตญาณ แต่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ถ้าบุคคลไม่สามารถเรียนรู้ วิธีการดูแลตนเองได้จะต้องมีผู้อื่นเรียนรู้และกระทำแทน

สิ่งแวดล้อม (Environment) เป็นลักษณะทางกายภาพ เช่น ชีวภาพ และสังคม วัฒนธรรม บุคคลกับสิ่งแวดล้อมมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไม่สามารถแยกจากกันได้สิ่งแวดล้อมจะมี ผลทั้งทางบวกและทางลบต่อการดำเนินชีวิต สุขภาพ ความผาสุกของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

สุขภาพ (Health) เป็นภาวะของร่างกาย จิตใจ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และสังคมที่ เป็นความต่อเนื่องกันโดยไม่สามารถแยกจากกันได้บุคคลที่มีสุขภาพดีจะมีโครงสร้างที่สมบูรณ์ สามารถทำงานหน้าที่ของตนได้ และมีการดูแลตนเองในระดับที่เพียงพอและต่อเนื่อง

การพยาบาล (Nursing) เป็นการช่วยเหลือบุคคลให้สามารถดูแลสุขภาพของตนเองได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ กับความต้องการในการดูแลตนเอง กระบวนการพยาบาลจะมุ่งเน้นในการ ช่วยเหลือบุคคลต่อการดูแลสุขภาพ โดยโอเรมได้เสนอทฤษฎีโดยไว้ ทฤษฎี (Orem, ๑๙๘๑) ดังนี้

๑) ทฤษฎีการดูแลตนเอง (The Theory of Self-care)

๑.๑) การดูแลตนเอง (Self-care: SC) เป็นการปฏิบัติกรรมที่บุคคลกระทำด้วย ตนเองเพื่อดำรง "ไว้ซึ่งชีวิต สุขภาพ และความผาสุก เมื่อการกระทำนั้นมีประสิทธิภาพจะมีส่วนช่วยให้ โครงสร้าง หน้าที่ และ พัฒนาการดำเนินไปถึงขีดสูงสุดของแต่ละบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการใน การดูแลตนเอง (Self-care Requisites)

๑.๒) ความสามารถในการดูแลตนเอง (Self-care Agency: SCA) เป็นความสามารถของบุคคลที่ เอื้อต่อการกระทำกิจกรรมการดูแลตนเองอย่างจงใจ โดยมีความแตกต่างกัน ไปตามระยะพัฒนาการ

๑.๓) ความต้องการการดูแลตนเองทั้งหมด (Therapeutic Self-care Demand: TSCD)

๑.๓.๑) ความต้องการการดูแลตนเองโดยทั่วไป (Universal Self-care Requisites: USCR) เป็น ความต้องการของมนุษย์ทุกคนในทุกๆ ช่วงชีวิต เป็นกระบวนการของชีวิต เพื่อรักษาโครงสร้าง การทำงานหน้าที่ ตลอดจนความผาสุกของบุคคล ในเรื่องอาหาร น้ำ อาหาร การ ขับถ่ายของเสีย การทำกิจกรรมและการพักผ่อน การมีเวลาส่วนตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การป้องกันอันตรายต่อชีวิต และการส่งเสริมศักยภาพและ พัฒนาการในสังคม

๑.๓.๒) ความต้องการการดูแลตนเองตามระยะพัฒนาการ (Developmental Self-care Requisites: DSCR) เป็นความต้องการที่นำมาใช้ในกระบวนการพัฒนาการของบุคคลและ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบางช่วง เช่น การตั้งครรภ์ และการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก เป็นต้น

๑.๓.๓) ความต้องการการดูแลตนเองตามการเบี่ยงเบนทางสุขภาพ (Health Deviation Self-care Requisite: HDSCR) เป็นความต้องการการดูแลตนเองเมื่อบุคคลอยู่ในภาวะเจ็บป่วยหรือได้รับอันตราย มีความพิการ หรือความผิดปกติในโครงสร้างกระดูก หัวใจ หลอดเลือด สมอง ฯลฯ ที่ของร่างกาย

๒) ทฤษฎีความบกพร่องในการดูแลตนเอง (The Theory of Self-care Deficit) เป็น ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการดูแลตนเอง (Self-care Agency) กับความต้องการการดูแล ตนเองทั้งหมด (Therapeutic Self-care Demand: TSCD) เป็นการทำหน้าที่เมื่อได้บุคคลต้องการความช่วยเหลือจากพยาบาล ซึ่งอาจเกิดขึ้นเฉพาะบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้ ถ้าเป็นความพร่องในการ ดูแลตนเองทั้งหมด แสดงว่าบุคคลนั้นไม่มีความสามารถในการดูแลตนเองได้เลย

๓) ทฤษฎีระบบการพยาบาล (The Theory of Nursing System) เป็นการทำหน้าที่ รูปแบบการพยาบาล เพื่อช่วยบุคคลให้สามารถเรียนรู้ ฝึกฝน ในการดูแลสุขภาพด้วยความสามารถ ดูแลตนเองหรือบุคคลอื่นอย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ และต่อเนื่อง ส่งเสริมให้บุคคลสามารถดูแล ตนเอง โดยประเมินความต้องการในการดูแล ตนเอง ความสามารถในการดูแลตนเอง และความพร่อง ในการดูแลตนเอง ว่ามีความพร่องในการดูแลตนเองอยู่ในระดับใด ได้แก่ พร่องทั้งหมด พร่องบางส่วน หรือพร่องเล็กน้อย เพื่อที่จะให้การพยาบาลทดแทนได้อย่างเหมาะสม แบ่งออกได้ดังนี้

๓.๑) ระบบทดแทนทั้งหมด (Wholly compensatory nursing system) เป็นบทบาทของ พยาบาลที่ต้องกระทำเพื่อทดแทนความสามารถของผู้ป่วย โดยการชดเชยให้ทั้งหมด เป็นการพยาบาลผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

๓.๒) ระบบทดแทนบางส่วน (Partly compensatory nursing system) เป็นระบบ การพยาบาล ที่ให้การช่วยเหลือผู้ป่วยโดยขึ้นอยู่กับความสามารถต้องการและความสามารถของผู้ป่วย เป็นการชดเชยให้บางส่วน โดยให้ การพยาบาลเฉพาะสิ่งที่ผู้ป่วยไม่สามารถทำได้ เช่น การช่วยผู้ป่วยในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และการร่วมทำ กิจกรรมกับผู้อื่น

๓.๓) ระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ (Educative supportive nursing system) เป็นระบบการพยาบาลที่เน้นการให้การศึกษา การสอน และให้คำแนะนำเพื่อให้ ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้

การประยุกต์ใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

พยาบาลต้องประเมินความสามารถของบุคคลในการดูแลตนเองและสามารถแยกแยะ ความสามารถบกพร่องในการ ดูแลตนเองของบุคคล เพื่อที่จะสามารถกำหนดวิธีการปฏิบัติการพยาบาลให้ตรง และสนองตอบกับความต้องการ ของผู้ป่วย โดยการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สอน ให้กำลังใจ และ การจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้ป่วยสามารถเข้าถึง ความต้องการได้ รวมทั้งสนับสนุนให้บุคคล ครอบครัว และชุมชนได้ใช้ความสามารถในการดูแลตนเองในการส่งเสริม สุขภาพ การป้องกันปัญหาที่สามารถเกิดโรคหลอดเลือดสมองซ้ำ ดูแลช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชนเมื่อเกิด ปัญหาได้ แต่หากบุคคลไม่สามารถ ปฏิบัติการดูแลตนเองได้ พยาบาลและญาติจะเป็นผู้ช่วยเหลือและชดเชยในสิ่งที่ ผู้ป่วยต้องการ

แนวคิดแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจ และกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ

การเสริมสร้างพลังอำนาจทางสุขภาพเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่ผลักดันแนวคิด “สร้าง” นำ “ค้อม” ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรม เพราะการสร้างเสริมพลังอำนาจทางสุขภาพเป็นกระบวนการวิธีที่จะทำให้กลุ่มป้าหมายสามารถถึงศักยภาพที่มีอยู่ภายในตนเองมาใช้ในการดูแลและสร้างเสริมสุขภาพตนเองได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ป้องกันการเกิดโรคจากการใช้ชีวิตที่ไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของตนเอง ปัจจุบันมีหลายวิชาชีพได้นำ แนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจมาใช้ในการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย มีผู้ให้คำแนะนำอย่างมีนัยความหมาย ของมโนทัศน์นี้แตกต่างกันออกไป ดังนี้

Gibson CHA. ให้นิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจว่า เป็นกระบวนการทางสังคมที่ ส่งเสริมให้บุคคลค้นพบ ปัญหา ความต้องการของตนเองและให้บุคคลจัดการแก้ไขปัญหาด้วย ตนเองโดยใช้ทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในตนเองรู้สึกว่าตนมีพลังอำนาจ สามารถควบคุมชีวิตตนเองได้รวมถึงการควบคุมปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ และคุณภาพ ของชีวิต ให้บุคคลตระหนักรู้ในศักยภาพของตนเองในการดูแลรักษาสุขภาพ (Gibson CHA., ๑๙๘๔)

Rodwell, C.M. ให้นิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจว่า เป็นกระบวนการของการให้ ความช่วยเหลือ การมีส่วนร่วมในการประเมินความมีคุณค่าของตนเองและผู้อื่น การตัดสินใจ ร่วมกันและความเป็นอิสระในการเลือกและยอมรับความรับผิดชอบ (Rodwell, C.M., ๑๙๘๖)

Conger, J. A. & Kanungo, R.N. ให้คำนิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจว่า เป็น กระบวนการของการเพิ่ม ความรู้สึกถึงประสิทธิภาพของตนในฐานะสมาชิกขององค์กรด้วยการ พิจารณาสภาพการณ์ที่ทำให้สูญเสียพลัง อำนาจและจำกัดความรู้สึกสูญเสียพลังอำนาจด้วยการ สนับสนุนข้อมูลที่มีประสิทธิภาพขององค์กรทั้งที่เป็น ทางการและไม่เป็นทางการ (Conger, J. A. & Kanungo, R.N., ๑๙๘๔)

Miller JF. ให้นิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจว่า พลังอำนาจเป็นแหล่ง ทรัพยากร สำหรับการดำเนินการที่ ปรากฏอยู่ในตัวของบุคคลและมีผลต่อความสามารถในการจัดการความ เจ็บป่วย (Miller JF., ๑๙๘๒)

Kieffer ให้นิยามการเสริมสร้างพลังอำนาจว่า เป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือบุคคลที่ สูญเสียอำนาจให้เกิดการ รับรู้ปัญหาที่แท้จริงและการแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ (Kieffer C., ๑๙๘๔)

Kanter, R. M. ให้นิยามการสร้างเสริมพลังอำนาจว่า หมายถึงแรงจูงใจที่จะทำให้ พยายາลปฏิบัติงานอย่าง เดเมใจ และเพ่งพอใจในงาน เพาะกายbaar ได้รับการสนับสนุน ได้ ข้อมูลข่าวสาร ได้รับทรัพยากร และได้รับโอกาส (Kanter, R. M., ๑๙๘๗)

Ellis-Stoll, C., & Popkess-Vawter, S. ให้นิยามการสร้างเสริมสร้างพลังอำนาจ ทางการพยาบาลว่า เป็น กระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงแหล่งประโยชน์ต่าง ๆ ทั้ง ในส่วนบุคคลและสังคมมาใช้ให้เกิด ประโยชน์กับสุขภาพของตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือให้ ผู้รับบริการได้มีการพัฒนาตนเองไปสู่การ มีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม (Ellis-Stoll, C., & Popkess-Vawter, S., ๑๙๘๔)

กลวิธีในการดำเนินงาน

วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

- ๑.ลดการเกิดอาการของโรคหลอดเลือดสมองข้อ
- ๒.ผู้ดูแลมีกำลังใจในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง
- ๓.ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้รับการดูแลที่ถูกต้องและต่อเนื่อง
- ๔.ผู้ป่วยและญาติสามารถบอกวิธีการดูแลตนเองและสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมและวิธีการดำเนินงาน

๑. กิจกรรมพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคหลอดเลือดสมอง

โดยการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรค อาการ และการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง จากญาติจากการสอบถามและสังเกตพฤติกรรม สะท้อนมุ่งมอง หัวนคติที่มีต่อผู้ป่วย จัดทำแผนในการพื้นฟูสมรรถภาพผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ของทีมสุขภาพ มีกระบวนการเข้าร่วมกิจกรรมและมีการสังเกตการณ์การมีส่วนร่วมของผู้ดูแลและการเปลี่ยน

๒. กิจกรรมพัฒนาการตระหนักในคุณค่าของตนเองและผู้ป่วย

เป็นการจัดให้ผู้ดูแลผู้ป่วยและผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้สันทนาการลุ่ม ในการคิดเห็นอภิปรายถึงสาเหตุที่ต้องรับบทบาทผู้ดูแล ความสำคัญของผู้ป่วย และความสำคัญของผู้ดูแลที่มีต่อผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ดูแลตระหนักรึงความสำคัญของตนเองและความสำคัญของผู้ป่วยรวมถึงยอมรับการดูแลอย่างเต็มใจ

๓. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการดูแล

เป็นการจัดให้ผู้ดูแลได้คิดเห็นอภิปรายถึงการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยที่เหมาะสมทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการตอบสนองอาการผิดปกติด้านจิตใจของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองและให้สาขาวิชานักลับ

๔. การติดตามเยี่ยมผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง

โดยดำเนินการติดตามเยี่ยมโดยเจ้าหน้าที่ทีมสาขาวิชาชีพโรงพยาบาล ร่วมกับเจ้าหน้าที่รพ.สต.ที่รับผิดชอบ

๕.ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ผู้ป่วยและญาติได้รับความรู้และสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้องเพื่อคุณภาพที่ดีขึ้น
- ญาติมีความเข้าใจและมุ่งมั่นในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง
- ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้รับการดูแลต่อเนื่อง และเหมาะสม
- โอกาสเกิดโรคหลอดเลือดสมองซ้ำลดลง

๖.ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ผู้ป่วยและญาติได้รับความรู้และสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้องร้อยละ ๘๐

สรุปผลการดำเนินงาน

- ผู้ป่วยและญาติมีความรู้และสามารถดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่บ้านได้ ร้อยละ ๘๐

ลงชื่อ..... *พนก พน*

(นางสาวกนกกาญจน์ คำพิทุม)

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ
วันที่ ๑ / กันยายน / ๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน